

Слово редактора

Весна! Вона запалює серце кожного, хто опиняється під впливом її чудесних перетвілень. Вона мінлива і прекрасна, вона пашіє молодістю і радістю, вона яскрава, запашна і промениста... Так, життя починається саме тепер, саме зараз!!!

Для України цьогорічна весна стала особливою, вона приготувала багато сюрпризів та несподіванок, зустріла у всій красі перші 100 днів роботи Нового Уряду, гостинно вітала учасників та гостей «Євробачення 2005», запалила іскорку надії, віри та любові...

Для студентів вже тепер оновленого Тернопільського Державного Економічного Університету весна також приготувала багато подарунків. По-перше, це статус навчального закладу, який сподіваємося дуже скоро стане національним. По-друге, це конференція присвячена підбиттям підсумків роботи Tempus Project, завдяки якому студенти та викладачі мали можливість побувати на стажуванні в таких країнах як Нідерланди, Велика Британія, Данія та Швеція. Про це та трошки більше ви матимете змогу прочитати в новому весняному номері газети «Євро». Наші журналісти спробували зацепити найактуальніші теми сезону, стати провідниками в світ корисної та по-весняному свіжої інформації. Тож читайте і дізнавайтесь!

Ми бажаємо Вам, щоб весна назавжди залишилася у Вашому серці, а душа сповнилася мотивами молодості, радості та натхнення! Залишайтеся разом з нами!

Ольга Задорожна

Тім Біртвісл: "Мовна підготовка студентів просто вражаюча!"

Тім Біртвісл - координатор проекту TEMPUS в м. Лідс, головний "опікун" всіх наших викладачів та студентів, що приїжджали в Англію на стажування; професор права в Leeds Metropolitan University, цікавий викладач і просто приємний співрозмовник. З ним ми познайомилися, ще перебуваючи на стажуванні в Англії, але вдалося більше поспілкуватися вже під час приїзду Тіма в Тернопіль для участі у конференції щодо підсумків роботи проекту TEMPUS. Отож я вирішила запитати...

- Якими були в загальному результати проекту TEMPUS?

- Ми можемо це проаналізувати використовуючи 2 підходи: кількісний та якісний. Щодо кількості, то ми перевершили поставлене завдання: більше викладачів та студентів подорожували. З цієї точки зору — успіх! З якісної точки зору, я думаю, що проєкт був вдалий, хоча мені це важко сказати, а легко сказати Вам в Україні. Але, я думаю, що як викладачі, так і студенти залишилися дуже задоволеними. Так, я би сказав, що це був дуже вдалий проєкт.

- На Вашу думку, що є найбільш вагомим результатом проекту TEMPUS?

- Я думаю, що вражаючим результатом були зміни у бібліотеці тут, які закладались як маленька частина проєкту, а стали більшою частиною. Я думаю, це дуже важливо, тому що це змінило навчальне середовище та потенціал не лише для теперішніх, але і для майбутніх студентів.

Я думаю, що для викладачів з Тернополя, це була чудова можливість пізнати інші речі. Думаю, що для викладачів з інших відділень проєкту TEMPUS, це була унікальна можливість дізнатися про Україну, побачити, як люди діють по-іншому, думають по-іншому, а також побачити людей у перехідній економіці, яких, наприклад, в Лідсі ми би не побачили. Зустріти людей з України - це був хороший досвід для всього персоналу.

- Багато українських студентів та викладачів були в Лідсі. Яке враження склалося про них?

- Враження?! Дівчата були дуже гарні... (сміється)

Викладачі з України - надзвичайно професійні та дуже цілеспрямовані. Бо перед тим ми чули деякі погані історії, не з України, але з проєкту TEMPUS... Я думаю, що все було зроблено на дуже професійному рівні, з великим зосередженням на досягнення результатів, а це значно полегшує життя, тому що, коли ти працюєш з людьми, які хочуть щось робити, це полегшує життя. І я думаю, що мовна підготовка студентів - просто вражаюча! Їм слід поставити собі найвищу оцінку за вкладену працю, а також викладачам, які підготували їх. Крім цього вражає виражена цілеспрямованість молодих людей в Україні, які дивляться на Захід.

- Чи є якісь відмінності між англійцями та українцями, які Ви помітили?

- О, Боже... (сміється). Ні, я думаю, що в загальному люди є люди. Одну річ, яку я усвідомив - це те, що ми дуже любимо скаржитися. Ми сприймаємо все як належне. Ми стогнемо, важко зітхаючи, коли говоримо про бібліотеку: "Ох, наша бібліотека... Наша бібліотека жахлива!!! У нас немає потрібних книжок..." Проте це все змушує сісти і задуматися: може у нас ще досить-таки хороша система. Це змушує подумати та усвідомити, що ми є справді відносно багатою нацією.

- Чи можливо організувати те, щоб англійські студенти приїхали вчитися на Україну?

- Є два моменти: в загальному кількості англійських студентів по обміну, які виїжджають за межі Великобританії, падає: все зменшується та зменшується. Наприклад, якщо взяти програму обміну Erasmus, то ми відіслали лише 7 тис. студентів, тоді як Іспанія відіслала 22 тис. студентів, і Франція також 22 тис. Спостерігається незацікавленість брати участь у програмах обміну в будь-якому випадку. Іншим моментом є те, що люди кажуть: "Чому на Україну?"

- Вони бояться чи що? ☺

- Ні, я не думаю, що вони бояться... (сміється). Я вважаю, їм не вистарчас знань про Україну. Думаю, що "помаранчева" революція значно змінила ситуацію. Люди несподівано зацікавились і говорять: "Це одна із найбільших країн Європи з перехідною економікою. Через 10 років тут буде дуже розвинена економічна діяльність."

Але все-таки, на даний момент, я не думаю, що англійські студенти будуть подорожувати.

- Чи готовий Leeds Metropolitan University співпрацювати з ТАНГ в майбутньому? Чи будуть проекти схожі на TEMPUS?

- Три партнери: Leeds Met, Inholland і ТАНГ працюємо над продовженням проекту ще на 1 рік. Ми подали заявку в січні і чекаємо результатів, сподіваємося отримати на це фінансування.

І хоча ми є багатою країною, але всім керують гроші - це прикрий факт життя. Дуже важко знайти кошти на фінансування проекту такого, як цей. Ви знаєте, що Англія — дорога країна. Подорожі є дорогими, і старим аргументом залишається те, що повернення додому - це втрата можливості: якщо я тут, я - не там (хоча зараз я сиджу тут, але все-таки перевіряю екзаменаційні роботи англійських студентів, таким чином, перебуваючи у двох місцях одночасно ☺).

Я думаю, що ми будемо надалі співпрацювати, підтримувати зв'язки, намагатимемося знайти проект, тому що завжди краще працювати з друзями, з людьми, яких знаєш та яким довіряєш. І, я вважаю, що ми заснували дружбу та довіру.

- Чи бували Ви раніше на Україні чи це є перший візит?

- Ні, я був тут на початку роботи проекту.

- Яке перше враження склалося про Україну? Чи було щось, що особливо вразило?

- Недосконала транспортна система: хороші поїзди, але погані дороги... Жажливі готелі, але фантастичні люди! Відчуття скромності... (тому що ми маємо так багато...). Нам пощастило з економічним розвитком у Західній Європі.

- Чи не могли би Ви розказати традиційний англійський жарт для наших студентів?

- Traditional English joke?! Oh, my Gosh... That's a very difficult one. Let me think... OK, two not very funny jokes. One is more like a saying, it's a play on words: "When is a door not a door when it's ajar." ("ajar" is one word meaning that the door is slightly open, but it also means two words "a jar").

There are lots of jokes about differences between English people and Scottish people; and there is always feeling that the Scottish people are not very quick to spend money, but also that Yorkshire people are not very quick to spend money. So they talk about people with short arms and deep pockets, and that will be Yorkshire person for a Scottish person. But they are not really very good jokes (laughing...)

- But they are traditional... ☺

- All the jokes I know are very rude jokes (laughing ☺)... Not for publication... ☺

- Що би Ви хотіли побажати нашим студентам та викладачам?

- Звичайно, завжди здоров'я та щастя, що є найважливішим; гарних стосунків у сім'ях, що є також важливим. Потрібно пам'ятати стару китайську приказку: "Якщо хочеш засіяти на рік - посади пшеницю. Якщо хочеш засіяти на 10 років - посади дерева. Якщо хочеш засіяти на все життя - здобувай освіту та вчися!" Отож освіта є надзвичайно важливою!

- Дуже дякую, було приємно поспілкуватись.

Марія Жилан

Туманний Альбїон моїх мрій...

Перш, ніж розпочати свою розповідь, хотілося би висловити величезну подяку моєму дружньому україно-нідерландському факультету на чолі з Людмилою Володимирівною Гаврилюк-Єнсен та всім тим людям, які доклали так багато зусиль для успішної реалізації проекту TEMPUS. Я дуже рада, що україно-нідерландський факультет надає своїм студентам унікальну можливість стажування за кордоном. Адже саме завдяки цьому я провела один незабутній семестр в острівній країні туманного Альбїону, де кожен говорить англійською, мило усміхається і запитус: "Привіт! Як справи?"; де кожна друга жінка водить машину, і взагалі мало хто ходить пішки; де люди просто обожують старовинні речі та дуже цінують свої традиції, а такі слова як "sorry" та "thank you" є просто незамінними у будь-якій із 150 ситуацій, що трапляються кожного дня ☺.

Правосторонній рух із двоповерховими автобусами, що ходять точно по розкладу, але не зупиняються, поки не махнеш рукою... Традиційні червоні телефонні будки та поштові скриньки... "Дивовижного роду" розетки (такі, що в перші дні без адаптера туди нічого не лізе ☺) та численні відеорекамери всюди, куди не ступиш...

Ось це все — те, що найперше кидається в очі, коли приїжджаєш в Англію.

А жити і навчатися випало мені у красивому місті Лідс, що на півночі Англії, недалеко від Шотландії. Саме місто — не дуже велике, але і не маленьке із населенням понад 750 тис. чол., серед яких дуже багато молоді та студентів. А навчалася я у бізнес школі Leeds Metropolitan University, що охоплює 2 студентських містечка або campuses, як вони їх називають. Сам campus складає собою близько 10 корпусів, щільно розташованих один біля одного, ну і, звичайно, "традиційно західний", акуратно вистрижений величезний газон із "вічнозеленою" травичкою, на якій, як тільки вийде сонечко, студенти сидять, лежать, їдять, грають у м'ячика, спілкуються, а то навіть і вчатьсЯ☺. Особливо вразила одна будівля під назвою "Help Zone", що на території студентського містечка. Якщо є будь-які питання, ти без проблем звертаєшся до дуже помічних та компетентних у багатьох сферах працівників "Help Zone", і вони із радістю допоможуть. Щось на зразок існуючого в нас на Україні "Інформаційного бюро",

правда, лише для студентів ☺. Вражає також саме ставлення та бажання допомогти з боку кожного, хто дізнається, що ти - студент по обміну.

Окрім добре обладнаних та затишних аудиторій, не можу не згадати бібліотеку, як основну серцевину навчального процесу. Бібліотека працює здебільшого в електронному режимі: ти вибираєш книжки в комп'ютерному каталозі, потім шукаєш їх за номером на полицях бібліотеки і виписуєш книги собі додому теж за допомогою т.зв. Self-Service Machines. Бібліотекарі працюють, в основному, щоб надати допомогу, якщо виникають будь-які проблеми з використанням обладнання. Окрім книжок, бібліотека також надає в користування ноутбуки, диски, різну аудіо- та відеотехніку. Необмежений доступ до Інтернету та цілодобовий режим роботи бібліотеки забезпечують всі максимально сприятливі умови для навчання студентів.

Що ж до самого навчального процесу, то протягом одного семестру студенти вивчають 4-5 дисциплін, які вони самі ж і вибирають. Я вибрала такі предмети як International Business, Internet Marketing, European Union Policy and Business, Employee Relations. Предмети виявились дуже цікавими, особливо, якщо врахувати постійне застосування теоретичного матеріалу на практиці. Багато уваги приділяється роботі у групах чи у командах: групові презентації різних проектів або навіть написання курсової роботи однією командою.

Всі викладачі дуже суворо ставляться до таких речей як плагіат та списування. При написанні курсової роботи необхідно завжди посилатися на автора, оскільки це є одним із дуже важливих критеріїв оцінювання. Всі роботи перевіряють 2 викладачі, із Leeds Metropolitan University та один незалежний експерт. На основі спільно зроблених висновків і виставляється оцінка за ту чи іншу роботу.

Вражає також, на скільки ефективно використовуються комунікації через Інтернет у навчальному процесі. За два дні до останнього терміну задачі книжки до тебе приходять e-mail із проханням її повернути в зазначеній термін. Студенти часто користуються електронною поштою, оскільки це найпростіший та найшвидший спосіб зв'язатися з викладачем та отримати від нього відповідь на будь-які питання стосовно лекції, практичного заняття, екзамену чи курсової. Така система дозволяє студентам більш ефективно використовувати той час, який би вони затратили у пошуках "зниклого безвісти" викладача. ☺

Загалом весь навчальний процес є дуже добре організованим, а головне - зорієнтованим на максимальне задоволення потреб студентів, які, в першу чергу, розцінюються як покупці освіти. А оскільки за сталими виразами "клієнт завжди правий, а його бажання - закон", то і ставлення до студентів складається відповідне.

Вражає дружельюбна атмосфера навчального процесу, де зовсім немає чітко вираженої ієрархії "викладач - студент", а відносини студентів із працівниками вузу будуються, в першу чергу, на взаємоповазі, ввічливості та бажанні допомогти.

Хочу зазначити, що університет також активно займається влаштуванням так званого "social life" своїх студентів поза навчальним процесом. Про це свідчать величезна кількість постійно діючих гуртків, секцій, товариств та клубів, де кожен може знайти те, що йому більше до душі та активно провести вільний від навчання час.

Також часто організуються поїздки від університету в різні міста Великобританії, завдяки цьому я побувала в Оксфорді та Йорку.

Іншу, окрему, але таку невід'ємну частину мого перебування за кордоном склало, звичайно, життя в гуртожитку з багатьма міжнародними студентами. Умови проживання досить хороші: у кожного своя окрема кімната, спільні на 6 чоловік кухня та 2 душі. Нашими сусідами по блоку виявились 2 німці, іспанець та грек, так що була чудова нагода трохи "пошпехати" по-німецьки та вивчити пару фраз іспанською та грецькою. ☺

Невпинне та бурхливе життя гуртожитку вирує і вдень, і вночі, оскільки більшість студентів живуть за принципом: "Work hard, play hard": старанно вчаться вдень та розважаються вночі, так що скучати чи сумувати просто не доводиться. Адже кожен день ти зустрічаєш все нових і нових людей із зовсім різних куточків світу, із зовсім іншими поглядами, цінностями та переконаннями, але це аж ніяк не перешкоджає вам вже за короткий час стати справжніми друзями!

Гарячі іспанці, стримані німці, прикольні французи, галантні англійці та трошки дивні китайці - всі вони та багато інших складають велику дружню сімейку студентського гуртожитку, де не потрібно спеціального запрошення, щоб прийти в гості (оскільки, і так всі ходять цілодобово ☺); де "традиційно" раз на два тижні "проводиться" спецоперація "Нічний підйом за 3 хвилини" під "милозвучну" сирену пожежної тривоги (fire alarm) (бо комусь все-таки аж ніяк не спиться і дуже не вистачає компанії з напівсонних сусідів надворі ☺); де у всіх, незважаючи на cultural differences, є спільні інтереси, адже всі є молодими та веселими студентами, для яких життя лише розпочинається!

Провівши один семестр в Англії, я побачила багато чого нового, подекуди дивного і незвичного, але цікавого. Мої погляди на деякі речі кардинально змінились, але вірю, що всі зміни ведуть лише на краще, і стажування за кордоном принесе плідні результати в майбутньому. А зараз, повернувшись на Україну, я часто згадую той загадковий туманний Альбіон, адже 4 місяці проведених там на довго закарбувались в мою пам'ять. Трішки сумую і скучаю... Почуття ностальгії... Але відразу згадую слова моєї подруги: "Don't cry because it's over, but smile, because it happened!" і мимоволі усміхаюсь...

Марія Жилан

Нічне життя в Англії
або як розважається
європейська молодь

Ось і завершилася моя велика пригода, я знову вдома, знову в Тернополі, знову на Україні. Лише декілька тижнів назад я була за далеким кордоном, в країні туманів та дощів, в традиційній і такій не схожій на всіх Великобританії. Вона зачарувала мене, посіяла в душі зернятко щирого захоплення і подарувала незабутні враження на все життя!

Я пережила багато пригод, стала свідком цікавих подій і збагатилася новими друзями та знайомими. Мій

світогляд зміцнів, впевнився в своїх переконаннях та набув панорамного кругозору, який тепер охоплює весь світ. То справді була цінна поїздка і я назавжди збережу в душі відчуття, які були народження в Англії під звуки R&B, Hip Hop та легенької попси...

Тож приготуйтеся, зараз ви матимете унікальну можливість перенестися у світ нічного життя, яке має місце на далекому Туманному Альбіоні.

Kitchen Party

Студенти є студенти, вони прожити не можуть без веселих збіговиськ, модних тусовок і гучних вечірок, при чому національність не відіграє жодної ролі. Основне – бажання спілкуватися і поповнити свій життєвий багаж цікавими знайомими, новими враженнями та запрошеннями відвідати ту чи іншу країну (при умові, якщо ви змогли впасти в око мешканцю відповідної держави). Отож, kitchen party- це вечірка, яка організовується на кухні певної квартири, і де збирається дуже-дуже багато знайомих і незнайомих людей. Всі вони мають одну мету: гарно провести час та поспілкуватися. Для нас, перша kitchen party була досить незвичною, адже ми приїхали з країни, де вечірки відбуваються з приводу чогось, переважно за столом, який гнеться від їжі та напоїв і, що найважливіше, в колі близьких друзів та знайомих. В Англії/Європі все відбувається за протилежним сценарієм чи, краще сказати, за повної його відсутності. Перш за все, господарі вечірки вивішують оголошення наступного змісту: "Friday night. Great party in flat 10. Bring your own drinks. ☺". Далі, залишається лише чекати гостей, яких, повірте мені, буде багатенько. Всі починають сходитися десь о пів на 11 вечора, зі своїми напоями та веселим настроєм. Поступово кухня починає наповнюватися ритмами сучасної музики, цигаркового диму та усміхненими обличчями. Абсолютно всі намагаються поспілкуватися з якомога більшою кількістю людей, блукаючи серед натовпу та шукаючи зацікавлені погляди. Як тільки ваші очі зустрілися з такими ж очима іншої людини – вперед знайомитися і дізнаватися базову інформацію за схемою: ім'я, країна походження, спеціалізація (список може бути продовжений залежно від ситуації). Взагалі, спостерігати і бути свідком такої party – дуже весело, кожен звертає на тебе увагу, всім цікаво дізнатися, хто ти і звідки, можливо навіть потоваришувати!!!

Десь за годину хтось подає ідею поїхати в клуб, і всі разом, на хвилях емоцій та веселого запалу, ми вирушаємо до справжнього англійського клубу...

Clubbing

Широкий вибір клубів дозволяє знайти саме той, який би припав до смаку найвибагливішим гурманам та знавцям нічного життя. Деякі заклади концентрують

свою увагу на певному стилі в музиці і крутять лише R&B, Hip Hop, Funk, Rock чи Pop. Найбільшим успіхом користуються клуби з декількома залами, де за один вечір можна спробувати все, починаючи від гламурного ритм-енд-блюзу і закінчуючи важким роком.

Найцікавіше те, що протягом всього року, навіть взимку, англійські дівчата одягають відкриті босоніжки, коротенькі спіднички та малесенькі топи, і при цьому їм вдається не захворіти, а навпаки, гарно провести час і отримати задоволення. Хоча картина, коли вони гуртом ловлять таксі о 3 годині ночі під дощем при температурі повітря +4, є досить екстремальною і тому змушує подумки поспівчувати їм, таким голеньким і мокреньким англічаночкам...

На рахунок хлопців, то вони мене здивували своєю надмірною прихильністю до поп музики. Уявіть собі ситуацію, коли під перші акорди якихось англійських "Руки Вверх" абсолютна більшість представників сильної половини людства починає співати в ритм даної пісні, при чому, знаючи слова напам'ять. Такого, мабуть, в нашому Лас Вегасі не знайдеш, і ви знаєте, я цьому дуже рада!!!

Ну а все решта таке ж як і у нас: всі танцюють, знайомляться, намагаються відірватися по повній... Адже клуби різні, проте молодь прагне завжди одного – свободи, волі, нових відчуттів та неперевершених вражень!

Подібні «виходи в світ» можуть мати місце кожен день, хоча такий розпорядок дня змушує забути про навчання і нормальний сон. Дехто на стільки втягується, що відвідини клубів та вечірок стають справжнім наркотиком, без якого неможливо прожити, а вживання якого дозволяє досягти вершини насолод.

Єдиний висновок, який прийшов мені на думку полягає в наступному: як би класно не було там, проте тут ми вміємо веселитися на всі 100%, бо головне, що ми відчуваємо щире дружнє плече поруч, ми вдома і ми разом! Радійте, танцюйте, стрибайте, відривайтеся від землі, просто будьте щасливими, бо ви молоді, бо ви найкращі, бо ви унікальні! Ніколи не забувайте про

крила, які дають вам відчуття польоту, не бійтеся розправити їх і нехай політ буде вартим спроб!

Ольга Задорожна

А що Ви думаєте про...

Найактуальніші події останніх тижнів – це звичайно Євробачення і приїзд наших одногрупників зі стажування закордоном.

*Тому ми вирішили запитати:
Які Ваші враження від Євробачення?*

Могорита Оксана, МЗЕДУН-31:

«Гринджоли» не змогли досягнути поставлених цілей, і, як наслідок, не змогли достойно представити нашу Україну».

Газда Віктор, МЕУН-31:

«Пісня, яку виконували «Гринджоли» стала гімном революції, вона підняла народ. Цей гурт мав непогані шанси перемогти, але не зумів скористатися ними».

Хапко Наталя, МЗЕДУН-31:

«Я передбачала те, що Україна цього року не займе призове місце на Євробаченні. Оскільки минулий рік був роком нашої кульмінації, а цього року країни Європи не віддали б необхідної кількості голосів. Саме тому «Гринджоли» не перемогли».

Штанграт Марія, МЗЕДУН-31:

«Я дуже рада, що в групі «Здоб ши здуб» 6-те місце, я вболівала за неї, навіть послала SMS під час Євробачення. А про «Гринджоли» - коментарі зайві».

Штогрин Жанна, МЗЕДУН-21:

«Я чекала набагато більшого від Євробачення. Мені зовсім не сподобалося, я розчарована. Єдине, що сподобалося – це білоруська співачка».

Остапенко Володимир, МЗЕДУН-31:

«Євробачення мені дуже сподобалося, а виступ нашого гурту «Гринджоли», як на мене, то це повна катастрофа, тому що потрібно бачити відмінність між революційними мотивами і справжньою творчістю. Їх виступ був фатальним. А сподобався мені виступ співачки з Мальти, який був дуже стильним. Талановиті люди завжди повинні перемагати».

Яка система освіти на Вашу думку краща: така, як закордоном (вузько профільна), чи така, як в Україні (широкопрофільна)?

Могорита Оксана, МЗЕДУН-31:

«Я вважаю, що така, як закордоном, вузького профілю, і якщо людина бажає набутися загального розвитку, то вона може сама досягнути поставлених цілей. Наприклад, піти в бібліотеку, пошукати необхідну їй інформацію».

Газда Віктор, МЕУН-31:

«Я думаю, що для України кращий широкий профіль освіти, він дає можливість бути загально розвинуеною особистістю. Коли людина стикається з визначеною роботою, то вона адаптується до цих умов, крім того вона має знання з інших галузей науки, що допомагають у вирішенні різноманітних проблем».

Хапко Наталя, МЗЕДУН-31:

«Більше мені подобається система освіти закордоном, оскільки вона дає більшу спеціалізацію по предметах, які

будуть потрібними в майбутньому. Проте з іншого боку, українська освіта дає набагато ширшу спеціалізацію, тому, я вважаю, що це двостороннє питання».

Чувашова Зоя, МЗЕДУН-31:

«Важко сказати, мабуть, краща все ж таки світа вузького профілю. Хоча я не відкидаю того, що спеціалісти повинні бути ерудованими і мати більш обширні знання».

Штанграт Марія, МЗЕДУН-31:

«Широкого профілю так, як в Україні. Треба, щоб всі все вчили і все знали!!!»

Штогрин Жанна, МЗЕДУН-21:

«Я думаю, що наша, українська освіта краща, ніж закордоном. Ми більше всього знаємо, по трошки, але знаємо».

Остапенко Володимир, МЗЕДУН-31:

«Я вважаю, що в Україні освіта набагато краща, ніж закордоном. Адже якщо порівняти знання випускників наших шкіл і їхніх, то наші діти набагато розвиненіші. Що ж до вузької спеціалізації, то в неї є свої позитивні моменти, проте, я вважаю, що наша освіта все ж таки краща».

*Богдана Християн
Ольга Задорожна*

Історія про Ель-Нінью

Нещодавно зустріла в пресі зовсім маленьку заміточку про те, що сьогоднішнє літо має бути найтеплішим за купанадцять років. Віднеслась до прочитаного по-філософськи, пасивно, відкинула журнальчик і пішла надвір. Того дня обставини сприяли тривалому гулянню, тому, коли я взяла курс на рідну хатку була вже «глупа ніч».

Ішлося мені весело, аж поки перед очима не виникла широка дорога. Світлофор вже мигав жовтим оком сповіщаючи про те, що його робочий день давно скінчився і як порядна людина, що вже бувала під колесами автомобіля я подивилась наліво і направо перед тим як продовжити рух. Зліва насувалась мажорна машинка явно перевищуючи допустиму норму швидкості, тому довелося чемно зупинитись в очікуванні. В цей момент на протилежному тротуарі виникли три постаті в опрятних блискучих лашках, красиво причесані і на дуже високих підборах - це попелушки зібрались на бал до локального клубу. Така собі команда «дай дорогу». Вони не сповідували правила дорожнього руху і як результат - гальма дико закрипіли і я машинально потягнулась за телефоном для виклику швидкої, прокручуючи в голові звороти, якими формулюватиму свідчення. Але на щастя обійшлося без травматизму, водій просто зовсім не привабливо прилип личком до лобового скла і отримав добру дозу ненормативної лексики у виконанні невідбуваних жертв (це, доречі, сильно збагатило мій лексикон) та шок в придачу. Потім вони пафосно пострясаєли спіднички,

страх з облич і продовжили похід. Порівнявшись зі мною, одна з паняночок привіталась і мені довелося докласти чимало зусиль, щоб впізнати під дешевою штукатуркою свою юну сусідоньку. Челюсть боляче вдарила по колінах, пригадується зовсім недавно я презентувала їй шмотки своєї барбі. Оце “скороспілка”. Нашій економіці б такі темпи розвитку...з нетр душі вилізла на поверхню відчуття, яке давно не давало спокою - відбувається щось не те!

Наступного ранку я відчула себе “чужим”. По тілу з диким свербінням розповзлися комарині укуси. Взагалі то, з комарами в мене зав'язались проникливі (буквально) стосунки ще в ранньому дитинстві, тому до наших зустрічей я завжди ретельно готуюсь, та цього року люті кровопивці активізувалися якось занадто рано і це бентежило та насторожувало - діється щось аномальне, або я - параноїдальний псих.

Ще, того дня були якісь затяжні і особливо мордуючі пари, тому я вирішила банально відлучитися від процесу накопичення знань і помедитувати наодинці (за результатами sms атак виявилось, що всі кого б я хотіла побачити сумлінно облагороджуються фізичним трудом і розумовою працею). Місцем придатним для релаксації було обрано один із парків в зоні досяжності, та схоже, ідея покинути аудиторії відвідала добру половину людства, і в пошуках пристойного та максимально малолюдного місця для відпочинку я забрела на “олдкульний” стадіон, де стала свідком унікального видовища: посеред поля метушилися дитлахи молодшого шкільного віку, серед них габаритний хлопчик на роки три старший за основну масу в супроводі здорового бульдога. Після тривалих блукань стадіоном малята знайшли в траві дебелу палицю і великий хлопчик почав демонструвати іншим карапузам чудеса дресури. Він кидав патики, а собака знаходив його і приносив у писку до хазяїна. Зрештою, тварина стомилась і вкотре знайшовши трофей міцно сцпила його в зубах відмовляючись віддати здобуток господарю. Юний любитель природи не розгубився, він схопив руками вільні кінці палки і почав крутитися відхиляючись назад і підіймаючи звіра у повітря. Собака виявився затятим, він не розтискав щелеп. Орієнтовно, центрифуга тривала дві хвилини, потім хлопчик відпустив патики і впав на спину, а собака розчепірів лапи у вільному польоті і таляпнувся на землю за кілька метрів від місця подій все ще тримаючи палку в зубах. Моя любов до всякої живності раптово перейшла з латентної у відкриту форму. Захотілось допомогти але я не знала кому. З коматозу мене вивів сміх та оплески малюків. Вони витягнули палицю з морди звіра і вистроїлись навколо хлопчика. Потім він по-черзі крутив їх тим же способом, що й пса, вони падали і весело валялися в порохах, очевидно насолоджуючись забоями. Цей прояв легковажності неймовірно підняв мені настрої і це дивно, бо кілька місяців тому я б і не помітила подібної події.

Того ж дня, під час вечірнього променаду подруга, яка ніколи не вирізнялась уважністю до навколишніх подій, зауважила, що останнім часом з протилежною статтю стало особливо легко і приємно дружити, помітила, що всі лавки в парках зайняті закоханими, які на диво не цензурно поводяться, проте, не виводять з рівноваги манірних бабусь, відзначила що перспектива вчитися до липня здається нестерпною, але якось навіть заспокоює, та дефіле, котре щодня самовільно організовується на центральних вулицях – дратує, але

розважає, а в поведінці людей домінує естетична розслабленість та абсолютно специфічна чутливість, чим підтвердила мої підозри про те, що з усіма щось коїться і це не просто літо прийшло - це якийсь анріал, дисбаланс.

Дорогою додому я уявляла себе мислителем, аналізувала факти і свою реакцію на них, намагалась дати відповідь на одвічне питання: “Хто винний?”, а прийшовши, надибала закинутий журнальчик із заміткою про наше літо. Та воно ж найгарячіше літо, справжній Мезозой, з того часу як в девятнадцятому соріччі люди почали систематично слідкувати за погодою. Періодична зміна в розподілі теплих водних течій у Тихому океані, що носить красиву назву Ель-Ніньйо, вкупі з емісією парникових газів підняли середню нормальну температуру на кілька цельсиків ввєрх. Це могло привести до змін в поведінці живих істот та порушити емоційний фон людини (уявіть, лише кілька градусів зі знаком плюс здатні нас змінити). Найймовірнішою реакцією може бути розслабленість, підвищена чутливість і чуттєвість, хоча це звичайно персональні зміни, хтось активізується, а хтось тормозить. Будем сподіватись, що нам зроблять на це скидку на період літньої сезії.

Доречі, сьогоднішнє Ель-Ніньйо слабке і зникне за три місяці, то ж насолоджуйтесь самим запальним і пекучим літом поки є змога, і завжди вникайте в прочитане.

Матроскіна

Допобачення Євробачення

(маленька, не весела п'єска, що висвітлює настрої людей після перегляду Євробачення 2005; з класичним висновком)

Дійові особи:

Галя - гуманна леді вихована в найкращих традиціях, трохи розпаскуджена компанією.

Юлька - богемна, цинічна панночка, любить привертати увагу.

Тьома - класичний роздолбай, деструктивна ланка суспільства.

Олько - класичний студент, море потенціалу еквівалентне кількості лінощів.

Вовчик - всім «колега», завжди веселий, затирач конфліктів.

Дія I. Сцена I (єдина).

Кімната з телевизором і диваном. В кімнаті присутні всі дійові особи. Вони валяються на розкиданих по підлозі подушках. Стіну підпирають бутылочки з-під пива і дві пластикові пляшечки з-під солодкої американської водички. На підлозі розсипані чіпси і сухарики. Щойно закінчилось Євробачення. Всі стомлені і позбавлені ентузіазму.

Олько: Ну что, мировое общество в лице знакомых, высказывайте быстренько мысли "по-поводу" и расходимся.

Галя: Ну, сталося те, чого варто було очікувати. Мистецтво не терпить цензури і втручання, воно не визнає авторитетів. (з жартівливим пафосом)

Юлька: Чесно кажучи, коли я подивилась репетицію “Гринджолів”, мене перестало хвилювати питання куди

поїде переможець вікторини “Надішли sms з підбадьорливим привітанням нашим претендентам на (якийсь там номер), і виграй вікенд в країні переможця...” влаштованої одним з операторів зв’язку, якщо виграє Україна. **(Загальне гизикання)**

Юлька: Я розумію, що можна не попасти в такт коли вас кілька тисяч і ви волаєте прості до болю слова для себе ж, стоячи на майдані, але чи можна так зіпсувати все перед кількатисячною аудиторією на показовому концерті?

Галя: Чи варто було презентувати пісню соціального змісту, яка втратила свою актуальність і є впринципі чужою стабільній Європі, та й на рідних теренах вже викликає оскому в слухачів? **(претензійно)**

Тьома: Обличчя у артистів не фестивальні, один з них нагадує героя “South Park”, а інший-Чупакабру. **(Знов гизикання)**

Галя: Зате кліп був хороший, в ньому дуже гарно посміхався Che-Guevara. **(звела плечі і зачаровано всміхнулась)**

Олько: А мене “Гринджолики” навіть розчарували, я чекав на більший позор.

Вовчик: Але відмітьте рівень організації. По-моєму сцена була дивовижна. **(жуючи чіпс)**

Олько: Та не женіть, всі ці декорації на всіх конкурсах завжди однакові, та й між учасниками мало розбіжностей, важко когось виділити.

Галя: Чому? Мені дуже сподобались братик і сестричка з Ірландії і вуйко з Фінляндії, а ще “парніша” схожий на Робі Вільямса, але ніхто з них не пройшов до фіналу.

Тьома: Ось-ось! Я розумію чому “продула” Україна, але не “доганяю” як виграла Греція? В чому була роздінка?

Як на мене стандартна посередність, вона нічим не відрізнялась від десятка інших красунь. Щось я не розумію цих глядацьких вподобань.

Вовчик: Зате наступного року в Греції попри свято Євробачення діятиме безвізовий режим, поїдемо провідувати еллінів. А ні в кого нема родини в Афінах? **(хихикає)**

Олько: Що за безвізовий режим, звідки ці плітки?

Вовчик: Не плітки ніякі, за кого ви мене маєте, темні голови? В країнах де проходять масові дифіляди і бали вводиться тимчасовий безвізовий режим, щоб не виникало конфузів. Так було під час Олімпійських ігр, ну і Євробачення теж... **(дещо обурено)**

Тьома: Якщо це не “стьоб”, то круто. Але краще б виграла Нідерланди, рвонули б в Амстердам...

Галя: Тоді добре, що виграла Греція, там тепло і гарно, чудова архітектура і просто феєрична історія...

Вовчик: Все! Я зрозумів, чого перемогли греки. Сіли люди Європи коло “теліків” і задумались: куди б це нам поїхати потусуватися наступної весни? О, а нумо на греки - там файно і після олімпіади друзі лишилися, вино там кльове... - ну і проголосували. Не в Білорусію ж їм їхати.

Тьома: О, а мене остання дико порадувала

Юлька: **(перебиває)** Попсовий конформіст!

Тьома: Ціхо, пояснюю: я ще ніколи не бачив такого стовідсоткового облому PRу як Анжеліка Агурбаш. Між іншим, звертаю увагу всіх поборників попси, що щойно ми стали свідками абсолютно попсового дійства. Під час перегляду ніхто не “векав”, не? **(тикає пальцем Юльці в лоб і сміється, на що та видає зверхню гримасу, а потім показує язик)**

Вовчик: Панове, не будем бити один - одному писки через такі дрібнички!

Тьома: А ніхто і не збирався, просто я висловлюю свою думку.

Галя: Не парся, це вони так в принца і принцесу граються. І доречі, те, що ми зараз робимо - як мінімум не толерантно по відношенню до людей, що доклали зусиль створюючи це міроприємство **(запалює цигарку і відходить до вікна).**

Юлька: О чем ты? Ходяча чеснота. Ми просто констатуємо факти. Якщо виступ співвітчизників був ювенальним для такої сцени, то...

Вовчик: **(перебиває)** Яким-яким був виступ?

Юлька: **(зверхньо)** Ювенальним - статево не зрілим **(всі хіхикають, Вова з обличчям мислителя записує слово в блокнот, всі починають голосно “ржати”, коли регіт припиняється Юлька продовжує, але вже весело) е...**, так, то це не наша вина.

Тьома: Так-так, ми тільки так лагідно пробіглись по поверхні, а ви гляньте, як ганять contest по теліку достойні люди на східно-сусідському каналі...

Олько: Та виключ.

Галя: Мабуть, радуйтеся, світлі уми, маємо ще один доказ того, що ніяка протекція не може забезпечити перемогу над свідомістю людей, і ні за які гроші не купиш талант **(знов з награним пафосом)**

Тьома: А спорим, якби я займався підготовкою Гринджиків, вони б могли виграти!

Юлька: Вони і так могли виграти. Не виграла. Ввійшли в п’ятірку з кінця.

Олько: Що ж, як казав Шота Руставелі: **“Каждый мнит себя стратегом наблюдая бой издалека...”**

завіса

Примітка автора: Власне остання репліка і є “класичним завершенням”. Більше того, вона висловлює все, що я можу вам сказати про Євробачення 2005.

P.S. Не варто сприймати даний текст як пробу пера-це лише спосіб подання інформації.

Матроскіна

Шеф-редактор:

Ольга Задорожна olha_zadorozhna@yahoo.com

Журналісти:

Богдана Християн bkhrystiyana@yahoo.com

Марія Жилан mashuskaz@yahoo.com

Матроскіна

Дизайн і верстка:

Юлія Марчило yulusya@yahoo.com

Адреса редакції:

Офіс 27

Булвар Шевченка 9.

46000 Тернопіль

Web: <http://unf.tane.edu.ua>

Народні приповідки

Що таке САТИРА? Можна це по різному вяснити, але насправді, це своєрідне дзеркало, хто в нього дивиться, бачить обличчя всіх знайомих, окрім свого власного...

*

Від веселого, як і голосного, сміху, все горе втікає, як той чорт від часу, коли зачує півня ранком. Сміх найкраща рецепта до здобуття здоров'я...

*

Усміхатися – це завжди трішки показувати зуби... (або свої або штучні).

*

Сміятися не гріх над тим, що видається нам смішним.

*

Сміятися над розумними людьми – це привілей дурнів.

*

Мій спільник був сумний, як замкнена уночі корчма. Він взяв так міцно ініціативу в свої руки, що задушив її.

*

Нежонатий чоловік це людина, якій хтось з жонатих людей дав колись мудру пораду, і він на диво послухав її.

*

З ввічливості люди всміхаються в очі, а сміються поза очі.

*

Часом за фальшиві сльози треба більше заплатити як за правдиві перли.

*

Людина діла є вартнішою, як людина слова.

*

Непотрібне – смішне, але смішне – потрібне!

*

Інколи уколи сатириків бувають гостріші від уколів лікаря.

*

Ви можете бути дотепні, якщо й ваше оточення не позбавлене дотепності.

*

Півень даремно кукурікатиме в компанії качок: вони йому не відповідатимуть.

*

Найкращі дипломати це музиканти, бо вміють писати і читати ноти.

*

Одні люди вносять вклад у культуру, інші – вносять вклади на банкове conto.

*

У нас створено вже велику літературу з нарікань, що немає великої літератури.

*

Дотепність і гумор – якщо існує між ними різниця, то тільки в часі: це блискавка і електричне світло. Обидва явно з одного матеріалу, але дотепність – це яскравий моментальний спалах, гумор же пусте і втішається сюжетними викрутасами. (Марк Твен)

*

Жарт іноді буває провокуванням. (Вільям Шекспір).

*

Всі жарти гарні, крім нудних. (Вольтер)

*

Чоловіки після шістдесятки часто виглядають на 50, поводяться так, якби їм було 40, почувуються, якби їм було 30, і роблять велику проблему з того, скільки втратили, коли їм було 20 років.

*

Чорнило – це матеріал, яким можна і очорнити і облілити.

*

Старість, це погана річ, але, насправді, це єдиний спосіб, щоб прожити довго.

*

Коли людина сміється на самоті, то сміється й наполовину не так, як з приятелями.

*

Китайці кажуть, що для здобуття світу конечно потрібна атомна війна. Москалі пішли ще далі й кажуть, що для здобуття світу є конечно атомна війна між Китаєм і Америкою...

*

В творах Шекспіра вітер завжди віє з півночі, хоч в Англії віють вітри зі сходу і заходу. Шекспір ніколи не описував мряки, хоч це буденне явище в Англії.

*

Людина, що гризе інших – це не варіят. Варіят гризе самого себе.

*

Мудрий знає чого він хоче. Впертий знає тільки, чого не хоче.

*

Вмираючи – прости своїм ворогам, бо і так їм уже нічого не зробиш.

*

Він мав чисті помисли, але, на жаль, не мав чистих рук.

*

Для поховання правди треба багато лопат.

*

Коли можеш радіти і сміятись сьогодні, не відкладай того на завтра.

*

Можна купити втіху, але, на жаль, не можна продати свого смутку.

*

Гірким словом каже солодку правду – книга.

*

Щасливий той, що вродився серед книг і любить їх.

*

Книга немов вікно, через яке видно душу автора.

*

Книга будить розум до читання і творчості.

*

Тихий куток і добра книжка – розрада і надія моя.

*

Бувають статті, які варто читати не задля їх змісту, а задля помилок, які в них трапилися.

*

Дурному навіть склероз не помагає.

*

Очевидно, золотим віком був саме той, у якому люди ще не знали золота.

*

Бувають люди, схожі на крамничку, у якій весь товар виставлено напоказ в одному вікні.

Підготувала Ольга Задорожна